

Hồi 71

Bị Mắc Lừa Quái Cái Mạng Vong Phượng Kiếm Hiên Thiên Kỳ Thoát Hiểm

Giữa hai người khoảng cách không chỉ có năm thước, xuất thủ lại nhanh nên sau một tiếng nổ âm vang, đất đá từ mặt đất vỡ vụn bắn lên rào rào mịt mù trời đất.

Giữa đám hỗn mang đó chợt vang lên tiếng nói đồng dục của Đồng Thiên Kỳ :

- Hãy thử một chiêu này của ta ?

Lục Dã Thần chưa kịp định thần thì chợt thấy giữa mịt mù cát bỗng hiện ra một hình bàng long chưởng ấn đã tới sát ngực mình.

Tuy công lực của lão so với Đồng Thiên Kỳ không thua kém bao nhiêu nhưng trước đó đã có lòng khinh địch, lại chưa vận đủ công lực, ngay chiêu đầu tiên đã bị bức thoái lùi đến bốn bước, người chưa kịp ổn đã thấy Tiềm long công phát ra rồi, tuy chưa trông thấy Tiềm Long công bao giờ nhưng cũng đã từng nghe đồn đại, trong trường hợp đó còn lòng dạ đâu mà đối địch?

Lão thất kinh vội vàng nhảy lùi lại hơn mười thước đến tận bức tường cây mới dừng lại.

Hai lão nhân khác là Liệt Hỏa Thần và Kim Giáp thần đứng ngoài quan chiến thấy Đồng Thiên Kỳ trong chớp mắt đã xuất liền hai chiêu tuy thấy đại ca bị khốn cũng không kịp đến tương trợ.

Đồng Thiên Kỳ xuất tả chưởng vẫn chưa đủ thương được đối thủ thì bụng cũng hơi kinh hãi, vừa định đuổi theo chợt trông thấy Thiên Tâm quái Cái đứng cách chàng chỉ bảy tám thước liền sẵn tới trước mặt lão.

Vào lúc ấy Liệt Hỏa Thần và Kim Giáp Thần đã vận đủ công lực, hai người bốn chưởng cùng xông tới.

Đồng Thiên Kỳ tuy không quay đầu lại nhưng nhận thấy một luồng áp lực phía sau lưng cũng đoán ra cả hai đối thủ đang cùng công tới.

Đồng Thiên Kỳ hét to lên một tiếng rồi nhảy vút lên không lao xuống khỏi đỉnh núi.

Vốn lo lắng sợ Đồng Thiên Kỳ đêm nay trốn thoát thì sau này tất có ngày mang họa sát thân, bởi vậy vừa thấy Đồng Thiên Kỳ rời khỏi đại phong, Thiên Tâm Quái Cái quên hẳn vết thương đang đau nhói, hét to một tiếng lao theo.

Tuy nhiên lão khát cái là người cơ trí biết Đồng Thiên Kỳ thấy mình đuổi theo tất chờ ở dưới tranh thủ khi lão lơ lửng trên không sẽ xuất chiêu, vì thế trước khi lao xuống lão đã vận đủ mười thành công lực vào song chưởng rồi.

Tam Thần thấy Thiên Tâm Quái Cái đuổi theo địch thủ thì đứng nhìn nhau, Lục Dã Thân trầm giọng nói :

- Chúng ta cùng xuống đi !

Thế rồi cả ba cùng theo nhau xuống núi.

Ở giữa dốc Đồng Thiên Kỳ nghe tiếng hét của lão khát cái liền cười thầm vận vào hữu chưởng một chiêu Tiềm Long Thăng Thiên rồi tiếp tục lao xuống ép chân vào dốc chờ đợi.

Lúc này Thiên Tâm Quái Cái đã lao xuống gần tới chân dốc. Lão bất giác nghĩ ra Đồng Thiên Kỳ hoài tuyệt học Tiềm Long công, trong lòng vô cùng hối hận thì đã thấy đối phương cách mình có năm bước.

Song chưởng của Đồng Thiên Kỳ cùng xuất.

Lão khát cái thất kinh vội vàng đưa song chưởng ra tiếp chiêu.

"Bình" một tiếng dữ dội, Đồng Thiên Kỳ lùi lại một bước lưng dựa vào vách đá, còn Thiên Tâm Quái Cái bị bắn trở ngược lên không chừng một trượng mới rơi xuống bên cạnh chàng, miệng mũi rỉ máu nhưng vẫn chưa chết.

Đồng Thiên Kỳ cúi xuống lạnh lùng nhìn vào đối thủ.

Chợt Thiên Tâm Quái Cái chớp chớp đôi mắt đã đục lờ, miệng đầy máu mấy mấy nói :

- Không sai... ta đã vì... Tiềm Long công mà.... mất suốt cả cuộc đời...

Môi lão nở nụ cười thiếu não, mắt nhìn Đồng Thiên Kỳ nói tiếp :

- Tiểu tử... kiếp này... Hàn mỗ không... tuy nhiên ta.... muốn nói với người.... ngân y thanh niên... bán rẻ người... cần đề phòng... tiểu nhân.

Lời của lão khát cái nhẹ dần rồi tắt hẳn. Đồng Thiên Kỳ hầu như không nghe rõ nhưng lời cuối cùng. Thiên Tâm Quái Cái nấc lên một tiếng rồi đoạn khí.

Lúc này Đồng Thiên Kỳ chợt thấy không còn thù hận con người đầy thâm độc và tàn ác đã không từ một thủ đoạn nào để đạt mục đích của mình. Chẳng qua bản tính tham lam đã biến hóa lão thành người như vậy, thậm chí đến lúc chết vẫn còn ôm ấp hy vọng vào một thứ hư danh huyền hoặc...

Càng thở dài, trong lòng ngực một cơn sầu muộn dâng lên.

Tam thần lúc ấy theo nhau phòng hết ở chân đồi, Lục Dã thần đưa mắt quan sát tử thi của Thiên Tâm Quái Cái một hồi bằng ánh mắt không chút tiếc thương rồi nhìn Đồng Thiên Kỳ lạnh lùng bảo :

- Người phải trả giá

Đồng Thiên Kỳ hồ hững nhìn xác chết hỏi:

- Vì lão ta ư?

Liệt Hỏa Thần hét lớn.

- Vì thiếu bảo chủ của Nam Hải.

Đồng Thiên Kỳ lại hỏi :

- Không quan hệ gì đến người này sao ?

Kim Giáp thần từ trước đến tới giờ chưa nói câu nào, đột nhiên mở miệng :

- Nó không đáng để ba người chúng ta rời Nam Hải tới đây

Trên mặt Đồng Thiên Kỳ bỗng hiện sát cơ, chàng đưa tay vào chuôi kiếm, danh giọng:

- Đồng mõ lại thấy rằng tối nay ba vị phải vì lão ta mà phơi xác tại đây.

Lục Dã thần cười gằn:

- Sợ rằng người phơi xác chính là người ?

Đồng Thiên Kỳ đáp:

- Không cần phải nói dài dòng. Tối nay nhất thiết phải có một bên phơi xác ở đây, bên nào thì sẽ rõ ngay thôi !

Liệt Hỏa thần gằn giọng :

- Tiểu tử, người có giỏi thì đừng chạy

- Tôn giá nói rất đúng, ba vị rút binh khí ra đi.

Nam Hải Tam Thần biết bản lĩnh của tiểu niên không dễ đối phó, nghe nói cùng rút Cư ảnh kiếm ra, nhờ vào kiếm đó mà ba người đã thành danh hiển hách.

Trong phút chốc, Nam hải tam thần đã hình thành thế chân vạc, mỗi người cách Đồng Thiên Kỳ chừng năm thước.

Không chút sợ hãi, Đồng Thiên Kỳ nói :

- Vị nào lên trước đây ?

Chàng vẫn chưa rút kiếm ra khỏi vỏ.

Lục Dã thần đã bị nhục trước đó, liền quát lên :

- Lão phu trước hết phải đòi cái mạng của người đã !

Dứt lời sấn tới một bước rồi mới phi thân xuất chiêu.

Không ngờ chỉ trong nháy mắt, Đồng Thiên Kỳ đã rút Long Đầu kiếm, khởi phát một thế "Cánh bằng lấp thiên", kiếm khí bao trùm cả không gian đến nỗi Lục Dã Thần thất kinh lùi lại không thi triển hết chiêu đầu tiên của mình.

Đồng Thiên Kỳ cười nói :

- Kiếm và chưởng bất đồng, nếu tôn giá vẫn còn khinh xuất thủ là người đầu tiên phơi xác ở đây đó.

Lục dã thần giận đến tái mặt, không nói không rằng lại lao vào đối thủ phát một chiêu "Lăng ba kinh ảnh" kiếm quang loang loáng, kiếm khí phát ra ràn rạt như muôn lưỡi dao sắc vây kín tiền diện Đồng Thiên Kỳ.

Đồng Thiên Kỳ cười gằn một tiếng dùng chiêu thức "Phi long xuyên vân" vừa đánh gạt kiếm ảnh của đối phương đồng thời thừa cơ đâm tạt sang.

Cùng lúc Đồng Thiên Kỳ xuất chiêu, Liệt Hỏa thần và Kim Giáp Thần vẫn đứng bàng quang đột ngột xông vào vòng chiến, đồng thời đâm tới hai vai Đồng Thiên Kỳ. Chiêu xuất cực kỳ dũng mãnh và thần tốc.

Bên này Lục Dã Thần cũng lập tức biến chiêu, lão thừa cơ đối phương rút kiếm về sau chống trả hai vị sư đệ mà công vào rất gấp.

Thế trận giờ đây biến đổi hẳn, ba thanh Cự ảnh kiếm như vân vũ quần tập liên tục biến chiêu thượng hạ, tả hữu không nơi nào là không có kiếm ảnh, cứ vậy bọc lấy Đồng Thiên Kỳ.

Đồng Thiên Kỳ bị dồn vào thế hạ phong, chỉ còn cầm cự để khỏi bị thương.

Ba thanh kiếm như hút chặt vào thanh Long Thủ kiếm khiến chàng không có cách nào mà chuyển sang công thế nữa.

Thấy rõ tình thế kéo dài thì chuyện bị thương là không tránh khỏi, Đồng Thiên Kỳ hét to một tiếng rồi quét thanh Long đầu kiếm thấp xuống.

Ba thanh Cự ảnh kiếm lập tức bám theo.

Đồng Thiên Kỳ vội vàng nhún chân nhảy phắt lên chếch hướng đông chút ít về bên tả Lục Dã thần.

"Soạt" một tiếng, thanh kiếm của Liệt Hỏa Thần đã kịp di kiếm theo. Tuy Đồng Thiên Kỳ nhảy thoát ra khỏi vòng chiến nhưng ống quần chàng bị rách toạc một miếng lớn.

Nam Hải Tam Thần vội vàng phi thân tiến theo đối thủ, sau chốc lát ba người lại hình thành thế chân vạc bao vây chàng vào giữa.

Nổi ác độc của Lục Dã Thần chưa tiêu mất, lão nhìn Đồng Thiên Kỳ gần giọng :

- Đồng Thiên Kỳ ! Lão phu chờ xem người nhảy thoát được mấy lần !

Tuy biết rằng khó thắng, nhưng Đồng Thiên Kỳ không chút sợ hãi vẫn giữ nụ cười lạnh lùng trên môi nói :

- Tại hạ và tôn giá coi như hòa vậy !

Liệt Hỏa Thần chen lời :

- Thủ thắng ở chiêu sau là có lợi nhuận rồi !

Từ từ nâng kiếm lên, Đồng Thiên Kỳ cảnh giác nhìn ba đối thủ nghi thâm :

"Cần chủ động tấn công trước, nếu không khó thoát hiểm được như vừa rồi".

Nam Hải Tam Thần lại giữ khoảng cách với chàng như trước.

Đồng Thiên Kỳ chợt hét to một tiếng nhảy phắt tới, mũi kiếm chằm thẳng vào Lục Dã Thần.

Vừa thấy đối phương động thủ lục Dã Thần vội lách sang bên phải để nhờ thêm sự yểm hộ của Liệt Hỏa Thần.

Tuy nhiên đó chỉ là hư chiêu, Đồng Thiên Kỳ quay ngoắt lại công sang Kim Giáp Thần.

Thấy tam đệ đang ở thế nguy, Liệt Hỏa Thần nhanh như chớp nhún mình chỉ nhảy một bước là đã đến sau lưng Đồng Thiên Kỳ.

Lục Dã Thần cũng không chậm trễ xuất luôn một chiêu "Du quang tán ảnh" chằm vào vai đối phương. Không ngờ ba người phản ứng một cách thần tốc đến thế, thanh Long Đầu kiếm vừa kịp tiếp xúc với thanh Cư ảnh kiếm thì Đồng Thiên Kỳ chợt cảm thấy hai thanh kiếm đang công ở phía sau, chàng lại nhún mình nhảy phắt lên.

Nếu chỉ cần chậm một giây nữa là mạng sống của Đồng Thiên Kỳ coi như chấm dứt.

Lại "Soạt" một tiếng, lần này đùi chân phải của Đồng Thiên Kỳ đã bị trúng một kiếm dài chừng ba tấc.

Vẫn như lần trước chân Đồng Thiên Kỳ vừa chấm đất thì đã bị vây vào giữa.

Kim giáp thần cười nham nhở nói :

- Đồng Thiên Kỳ ! Vậy là chúng ta có lợi nhuận rồi. Lần tiếp theo Tam Thần sẽ hoàn tất sứ mạng tới đây.

Biết rằng đêm nay dữ nhiều lành ít,

Đồng Thiên Kỳ vẫn chẳng hề nao núng

- Xưa nay Đồng mõ đối địch chưa hề chịu thiệt thòi. E rằng đêm nay cái giá của chúng ta phải trả cũng đều như nhau thôi.

Liệt Hỏa Thần cười nhạt nói :

- Chỉ bằng vào sức của người thôi à ?

Chưa đợi Đồng Thiên Kỳ trả lời, Lục Dã Thần cười phá lên :

- Hô hô hô... đương nhiên là bằng vào một con thú bị giam là hấn rồi !

Kim Giáp thần nói thêm :

- Đúng lươn là con thú bị lạc bầy.

Liệt hỏa Thần tỏ ý không đồng tình

- Tam đệ người còn chưa biết đó thôi ! Xưa nay ai lạ gì Đồng Thiên Kỳ là con thú lạc loài !

Mi tâm huyết đỏ lựng, Đồng Thiên Kỳ cố sức trấn tĩnh nói:

- Khi Đồng mõ còn chưa ngã gục xuống thì ba vị chờ nên đặc ý sớm như vậy !

Lục Dã Thần cười nói :

- Chẳng lẽ người cho rằng kẻ ngã gục là ba chúng ta sao ?

Đột nhiên trong tiếng cười man trá của Lục Dã Thần chợt xen vào một thanh âm lạ, tuy êm dịu nhưng đầy uy lực :

- Không sai ! Tại hạ cho rằng người phải nằm lại chính là ba vị !.

Thanh âm phát ra phía sau Đồng Thiên Kỳ.

Như theo hiệu lệnh, cả ba lão nhân trong Nam Hải Tam Thần đều quay về phía phát ra tiếng nói.

Riêng Đồng Thiên Kỳ lại thấy bất ngờ hơn vì đã nhận ra giọng nói ấy. Chàng quay người lại thấy cách chừng năm trượng, dưới ánh trăng mờ nhạt một người thông thả bước ra, đó chính là vị thiếu niên đã từng cứu mình thoát khỏi tay tử thần, thiếu niên vẫn bận y phục trắng như trước chỉ có khác là ở thắt lưng đeo thanh trường kiếm khắc hình con chim phượng.

Vừa trông thấy thanh kiếm, gần như cả ba vị Nam Hải Tam Thần cùng đồng thanh kêu lên :

- Phượng vĩ kiếm ! Cô nương phải chẳng là tôn nữ của Vạn Kiếm Vương danh xưng Vạn Kiếm Công Chúa ?

Bạch y thiếu niên gật đầu đáp:

- Ba vị đoán đúng đó !

Không muốn đắc tội với Vạn Kiếm Vương, tuy giờ đây Tam Thần đều cho rằng vị đó đã thành người thiên cổ vẫn không dám biểu lộ ra. Lục Dã Thần chấp tay cung giọng nói :

- Cô nương chắc ngẫu nhiên tới đây gặp chuyện muốn tìm người kiến chứng chẳng ?

Chú mục vào bạch y thiếu niên, Đồng Thiên Kỳ kinh ngạc nhủ thầm :

"Hóa ra người này là nữ nhân, chẳng trách giọng nói thánh thót như thế !"

Chợt chàng nhớ tới câu nói không đầu không đuôi của Thiên Tâm Quái Cái trước khi từ giã cõi đời : "cần đề phòng tiểu nhân..."

Lúc này Vạn Kiếm Công Chúa nói :

- Cứ cho ta là người kiến chứng cũng được. Nhưng ba vị đều là những nhân vật có tiếng tăm trong võ lâm hẳn phải biết nguyên tắc quyết đấu chớ ?

Nam hải Tam thần nghe nói thì đều biến sắc lúng túng nhìn nhau, lúc sau Lục Dã Thần lên tiếng :

- Mỗi phái có đấu pháp riêng của mình. Lão phu không thể chấp nhận trong trường hợp này lại xảy ra cuộc đơn chiến, mong cô nương lượng thứ.

Vạn Kiếm Công Chúa cười nhạt nói :

- Vậy thì bốn cô nương cũng không thể làm người kiến chứng được.

Liệt Hỏa Thần cả mừng vội nói :

- Nếu thế chẳng chám phiền cô nương phải bận tâm !

Vạn Kiếm công Chúa lạnh lùng nói:

- Nhưng bốn cô nương muốn duy trì quy định đấu pháp của võ lâm Trung Nguyên !

Nam Hải Tam Thần đều lộ vẻ bất mãn, Lục Dã Thần thay lời nói :

- Nói như vậy thì cô nương muốn nhúng tay vào chuyện này chẳng ? Đao kiếm vô tình, lão phu hy vọng cô nương nên suy tính kỹ để khỏi tổn thương đến hòa khí của Vạn Kiếm Vương và đảo Nam Hải.

- Vạn Kiếm Vương và đảo Nam Hải xưa nay đâu có giao tình gì ! Vì thế chẳng nên nói tới hòa khí hay không hòa khí...

Liệt Hỏa Thần sầm mặt nói :

- Cô nương đừng cho rằng Nam Hải phái chúng ta sợ Phượng vĩ kiếm của Vạn Kiếm Vương đâu nhé :

Vạn Kiếm Công Chúa "hừ" một tiếng, rồi hỏi:

- Vậy thì có thể nói như vị Lục bào kia, ta nhúng tay vào được chứ ?

Liệt Hỏa Thần đáp ứng :

- Điều này...

Vạn Kiếm Công Chúa hỏi dồn ;

- Ba vị muốn tự xem rằng "Kỳ ảo trận pháp" của Nam Hải Tam Thần là thiên hạ vô địch, chẳng lẽ bây giờ lại sợ nó không còn hiệu quả nữa ư ?

Lời nói khích quả nhiên có công hiệu, Lục Dã Thần bước sang phải một bước trầm giọng :

- Xin mời cô nương !

Vạn Kiếm Công Chúa bước lên thì nghe Đồng Thiên Kỳ kêu lên :

- Cô nương cho rằng có cần phải như vậy không ?

Vạn kiếm Công Chúa thấp giọng nói :

- Đối với những người bất chấp quy tắc như thế này thì cần gì phải suy tính đáng hay không đáng.

Dứt lời, bước vào trận sát cánh với Đồng Thiên Kỳ.

Nàng nhìn thanh Long Đầu kiếm trong tay Đồng Thiên Kỳ nói nhỏ.

- Đồng công tử nên lấy chuồng làm chủ, kiếm là phụ. Nên dùng tay phải sử dụng kiếm thì hơn.

Đồng Thiên Kỳ nghe vậy rất ngạc nhiên. Chàng nghĩ đến những lời nói của Thiên Tâm Quái Cái và Vu Hồi Kiếm ở phân đà Triết Đông liền nói :

- Cô nương nhất định biết rằng bên trong có lý do nào...

Vạn Kiếm Công Chúa ngắt lời :

- Thời gian không cho phép giằng giãi tường tận đâu.

Đồng Thiên Kỳ liền cười nói :

- Đáng tiếc tại hạ chỉ quen dùng kiếm tay trái. _

Vạn Kiếm Công Chúa quan sát Nam Hải Tam Thần một lúc rồi gật đầu có vẻ miễn cưỡng :

- Cũng được, chỉ có điều là ba người này không được như Tứ lão nên công tử muốn dùng sao cũng được.

Dứt lời nàng rút kiếm ra, lại nói với Đồng Thiên Kỳ :

- Công tử xuất thủ trước.

Đồng Thiên Kỳ hỏi :.

- Cô nương định bổ sung sự sai sót. trong kiếm pháp của Đồng mỗ chẳng ?

Vạn Kiếm Công Chúa hiểu ngay sự châm biếm hàm chứa trong đó liền cười nói :

- Công tử đừng hiểu nhầm tôi... Long đầu, Phượng vĩ nguyên là một đôi song kiếm, chỉ căn cứ vào đó cũng đủ biết ai chính ai phụ. Chẳng qua công tử còn chưa biết kiếm chiêu, nhưng ắt với sự thông tuệ của công tử thì chuyện này sẽ không khó khăn gì !

Nam Hải Thần sở dĩ nhẫn nại được là vì muốn biết sự tình ra sao, nay nghe nói Đồng Thiên Kỳ chưa biết kiếm chiêu cả ba đều yên tâm hơn. Lục Dã Thần thấy nên chấm dứt ở đây là vừa nên cất tiếng :

- Hai vị thương lượng xong rồi chứ ?

Đồng Thiên Kỳ còn hỏi thêm :

- Vậy là tại hạ công trước ư!

Vạn Kiếm Công Chúa mỉm cười gật đầu.

Nhìn ba lão nhân đang từ từ tiến lại gần, Đồng Thiên Kỳ chếch thanh Long Đầu kiếm lên, còn quay sang nói với Vạn Kiếm Công Chúa :

- Cô nương chú ý sau lưng.

Rồi ngấm vận thần công vào hữu chưởng, tay trái cầm kiếm thi triển một chiêu công tới Lục Dã Thần.

Vừa thấy đối phương tấn công vị đại ca, Liệt Hỏa Thần vội di bước sang phải định tiếp ứng. Lúc này Vạn kiếm công Chúa còn chưa động thủ.

Nhưng Đồng Thiên Kỳ lại tấn công sang mé phải Lục Dã Thần, nếu Liệt Hỏa Thần định tiếp ứng cho đại ca tất phải qua mặt Vạn kiếm Công Chúa. Còn chưa biết ý tứ đối phương ra sao nên lão chưa dám vọng động.

Trong lúc đó thì Kim Giáp Thần ở vị trí gần đại ca lơ lửng, lão vội quay mình sang.

Chợt nghe Vạn Kiếm Công chúa quát :

- Chạy đi đâu ?

Vừa dứt lời đã thấy kiếm tới. Đó là chiêu "Phượng vĩ tác triển", mũi kiếm hoa lên thành một màn dày đặc tầng tầng lớp lớp giống như hàng vạn cánh hoa tung bay chặn ngang đường Kim Giáp Thần.

Lão tam không dám liều mạng nhào sang nữa, vội vàng thu kiếm về tự vệ, Cử ảnh kiếm tạo thành một bức tường chắn phía tiền diện.

Sau khi bức lòi Kim Giáp thần, Vạn Kiếm Công Chúa liền nhằm Liệt Hỏa Thần công sang.

Lão nhị thấy Đồng Thiên Kỳ đang áp đảo đại ca đồng thời lão tam đã bị Vạn Kiếm Công Chúa chế ngự vội vàng nhảy bổ sang vùng kiếm đâm vào sườn trái Đồng Thiên Kỳ nhưng vừa gặp ngay Vạn kiếm Công Chúa

Lúc Dã Thần vừa thấy kim Giáp Thần bị khốn chỉ còn mong vào sự trợ giúp của nhị đệ, không ngờ mới quay lại nhìn chợt kinh hãi thấy liệt Hỏa Thần đang giao đấu với Vạn kiếm Công Chúa, tinh thần lão giảm sút hẳn đi.

Đồng Thiên Kỳ tiếp tục công tới, thế càng lúc càng mãnh liệt

Lục Dã thần đưa kiếm lên đỡ, đồng thời hơi di động sang mé trái, đột nhiên mắt lão vẫn tia máu, lão nhảy phóc lên đến thẳng trước mặt Đồng Thiên Kỳ bằng một chiêu hiểm ác gọi là "Kình ngư thôn thổ", xem kiếm thế và động tác thì đây hẳn là một chiêu liều mạng.

Hai kiếm giao nhau nghe chát chúa. Trong lúc Lục Dã Thần định thu kiếm về biến chiêu thì nghe Đồng Thiên Kỳ quát lớn :

- Đỡ chưởng !

Lập tức Lục Dã Thần nhảy lùi lại một bước để né tránh, nhưng chân còn chưa chạm đất thì bị một chưởng của Đồng Thiên Kỳ đánh bật tới, lui lại tới bốn năm bước.

Đồng Thiên Kỳ bám theo đối thủ vùng kiếm chém tới

Thấy thế nguy Lục Dã thần đành phải giương kiếm đỡ, chỉ một chiêu thanh kiếm của lão đã bị đánh bạc đi, Lục Dã Thần thấy cánh tay phải tê buốt định chuyển kiếm sang tay trái thì đã không còn kịp nữa...

Sau khi đánh giạt kiếm đối phương, Đồng Thiên Kỳ thuận thế vẫn giữ đà từ trên chém phập xuống. cánh tay phải của Lục Dã thần bị tiện ngang trên khuỷu rơi bịch xuống đất, máu chảy thành vòi.

Gào lên một tiếng thảm thiết, Lục Dã thần lạng người sang bên trái nhưng không đứng vững nữa, đổ nhào xuống.

Lưng lão còn chưa chạm đất thì thấy lóe lên một ánh hào quang, tiếp theo chiếc thủ cấp cùng mớ tóc bạc lẫn lông lốc trên mặt đất.

Vạn Kiếm Công Chúa đứng cạnh cái xác không đầu của Lục Dã thần nhìn lưỡi kiếm Phượng vĩ dính máu trong tay.

Như vậy là chỉ trong vài phút, Vạn Kiếm Công Chúa vừa chế trụ được Kim Giáp Thần và Liệt Hỏa Thần, đồng thời vẫn có thời gian kết thúc Lục Dã Thần, thân thủ vô cùng thần tốc !

- o O o -